

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/786

av den 10 februari 2022

om ändring av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 460, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ⁽²⁾ bör ändras för att kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer bättre ska kunna efterleva å ena sidan det allmänna likviditetstäckningskravet under en stressperiod på 30 dagar, som fastställts i artikel 4.1 i den delegerade förordningen, och å andra sidan kravet på att likviditetsbufferten i säkerhetsmassan ska innehålla likvida tillgångar som ska täcka nettolikviditetsutflödena för de närmaste 180 dagarna, som fastställts i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽³⁾. I syfte att förtydliga några av de befintliga bestämmelserna och anpassa texten i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 till definitionerna i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv (EU) 2019/2162 är det nödvändigt att göra några ytterligare ändringar.
- (2) Det allmänna likviditetstäckningskrav som fastställs i artikel 4.1 i delegerad förordning (EU) 2015/61 och det krav på en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan som fastställs i artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162 medför en skyldighet för kreditinstitut som emitterar säkerställda obligationer att innehålla en viss mängd likvida tillgångar för samma period på 30 kalenderdagar. Sådana kreditinstitut bör dock inte ha någon skyldighet att täcka samma utflöden med olika likvida tillgångar under samma period. För att åtgärda denna överlappning bör en ny ändring av in-teckningskriteriet enligt det allmänna likviditetstäckningskravet införas. Genom denna ändring, tillsammans med de bestämmelser som redan föreskrivs genom artikel 7 i delegerad förordning (EU) 2015/61 och som fortfarande är tillämpliga för tillgångar som separerats i säkerhetsmassan, skulle man behandla situationer där separerade tillgångar uppfyller kriterierna för att på ett stabilitetsmässigt sätt ses som oin-tecknade. Genom denna nya ändring skulle likvida tillgångar som innehålls som en del av likviditetsbufferten i säkerhetsmassan behandlas som oin-tecknade tillgångar upp till och med beloppet för nettolikviditetsutflöden som härrör från det anknutna programmet för säkerställda obligationer.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

- (3) Därtill gäller särskilda modeller för emission av säkerställda obligationer i vissa medlemsstater, vilka kännetecknas av särskilda rättsliga krav för emittenter av säkerställda obligationer i syfte att skydda investerare och som går utöver de krav som anges i direktiv (EU) 2019/2162. De emittenter av säkerställda obligationer som omfattas av sådana särskilda rättsliga krav genomför emissioner av säkerställda obligationer liknande de som genomförs av andra emittenter av säkerställda obligationer i EU och de har därför liknande likviditetsriskprofiler. De bidrar även med ett gott skydd för emittenter av säkerställda obligationer, särskilt genom användningen av icke obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan för emission av sina program för säkerställda obligationer. Alla tillgångar som dessa emittenter av säkerställda obligationer innehar skulle dock ingå i säkerhetsmassor och därför anses vara intecknade, vilket skulle innebära att de inte fick ingå i likviditetstäckningskvotens likviditetsbuffert. En sådan situation skulle innebära att dessa emittenter av säkerställda obligationer överträdde sitt likviditetstäckningskrav i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i delegerad förordning (EU) 2015/61 och därmed bidra till att emittenter omfattas av olika villkor trots att deras tillsynsprofiler är liknande. För att kunna uppfylla de obligatoriska och icke obligatoriska kraven på övervärden i säkerhetsmassan för emission inom ramen för ett program för säkerställda obligationer begränsas dessa emittenter operativt till att emittera mindre prioriterade skulder. Dessa emittenters allmänna nettolikviditetsutflöde är högre än nettolikviditetsutflödet som härrör från de enda säkerställda obligationer som givits ut. Mot bakgrund av detta bör man införa ytterligare ändringar för att göra det möjligt att i vissa specifika och begränsade fall erkänna de tillgångar som innehas i säkerhetsmassan som ointecknade i syfte att uppfylla kraven på icke-obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan. För att säkerställa att en sådan utvidgning av erkännandet av tillgångar som innehas i en säkerhetsmassa som ointecknade tillgångar är stabilitetsmässigt sund och överensstämmer med likviditetstäckningskraven bör emittenter av säkerställda obligationer uppfylla flera villkor. I synnerhet kan endast emittenter av säkerställda obligationer som enligt nationell rätt måste placera alla sina tillgångar i emissioner av säkerställda obligationer gynnas av en sådan bestämmelse, upp till och med den mängd tillgångar som behövs för att täcka det sammanlagda nettolikviditetsutflödet från emittenter av säkerställda obligationer.
- (4) Det är dessutom nödvändigt att fastställa bestämmelser för omvandling till pengar vad gäller bedömningen av likvida tillgångar som innehas i en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan.
- (5) Med beaktande av rekommendationerna från Europeiska bankmyndigheten (EBA) i dess rapport av den 20 december 2013 ⁽⁴⁾ som utarbetats i enlighet med artikel 509.3 och 509.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska alla typer av obligationer som givits ut eller säkerställts av medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker samt sådana som givits ut eller säkerställts av multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer ges nivå 1-status. I EBA:s rapport genomfördes en empirisk och kvalitativ analys avseende sådana obligationers högkvalitativa eller extremt högkvalitativa likviditet och kredit, och i denna dras slutsatsen att sådana obligationer uppfyller Baselstandarder vad gäller hög likviditets- och kreditkvalitet. Obligationer som givits ut av officiella exportkreditorgan, oberoende av organens organisationsstruktur, bör därför anses vara *likvida tillgångar* och därmed ges nivå 1-status.
- (6) Vissa av de villkor för förmånsbehandling av exponeringar i form av säkerställda obligationer som fastställts i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 har ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2160 ⁽⁵⁾. Hänvisningar till den artikeln i delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) Delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Denna förordning bör tillämpas tillsammans med de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/2162 och med förordning (EU) nr 575/2013, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2019/2160. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av det nya regelverk som fastställer de strukturella egenskaperna för emission av säkerställda obligationer och de ändrade kraven för förmånsbehandling bör denna förordnings tillämpningsdatum vara detsamma som datumet då medlemsstaterna ska börja tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som införlivar direktiv (EU) 2019/2162 och som det datum som förordning (EU) 2019/2160 ska börja tillämpas.

⁽⁴⁾ EBA:s rapport av den 20 december 2013 om lämpliga enhetliga definitioner av extremt högkvalitativa likvida tillgångar och högkvalitativa likvida tillgångar och om operativa krav för likvida tillgångar enligt artikel 509.3 och 509.5 i kapitalkravsförordningen.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2160 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer (EUT L 328, 18.12.2019, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2015/61 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande punkter läggas till som punkterna 13–16:

- ”13. *kapitalmarknadsrelaterad transaktion*: en kapitalmarknadsrelaterad transaktion enligt definitionen i artikel 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 14. *program för säkerställda obligationer*: ett program för säkerställda obligationer enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*).
- 15. *säkerhetsmassa*: en säkerhetsmassa enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv (EU) 2019/2162.
- 16. *likviditetsbuffert i säkerhetsmassan*: en likviditetsbuffert som består av tillgångar som anses vara likvida och som innehas som en del av säkerhetsmassan, i enlighet med artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).”

2. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas som punkterna 2a och 2b:

”2a. Likvida tillgångar som innehas som en del av likviditetsbufferten i säkerhetsmassan ska, genom undantag från punkt 2, anses vara ointecknade under den stressperiod på 30 kalenderdagar som fastställs i artikel 4 upp till och med det belopp för nettolikviditetsutflöden som beräknats i enlighet med avdelning III i denna förordning, som uppstår till följd av de anknutna programmen för säkerställda obligationer, förutsatt att dessa tillgångar uppfyller alla de övriga kraven i avdelning II i denna förordning.

2b. Likvida tillgångar som innehas i likviditetsbufferten i säkerhetsmassan som inte anses vara ointecknade i enlighet med punkt 2a i denna artikel ska ändå anses vara ointecknade under den stressperiod på 30 kalenderdagar som fastställs i artikel 4 om de uppfyller följande villkor:

- a) Emittenten av säkerställda obligationer ska, enligt nationell rätt, placera alla sina tillgångar i emissioner av säkerställda obligationer.
- b) De likvida tillgångarna har lagts till som icke-obligatoriska övervärden i säkerhetsmassan vid emission av säkerställda obligationer.
- c) De likvida tillgångarna uppfyller de övriga kraven i avdelning II i denna förordning.
- d) Mängden likvida tillgångar som anses vara ointecknade enligt denna punkt överstiger inte den totala mängden nettolikviditetsutflöden, som beräknats i enlighet med avdelning III i denna förordning.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Led g ska ersättas med följande:

”g) Någon annan enhet som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som är förtecknade i bilaga I till direktiv 2013/36/EU.”

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Vid tillämpning av denna artikel ska specialföretag för värdepapperisering och officiella exportkreditinstitut inte anses ingå bland de enheter som avses i första stycket led g.”

3. I artikel 8.4 ska följande läggas till som tredje stycke:

”Likvida tillgångar som innehås i en likviditetsbuffert i säkerhetsmassan ska anses uppfylla kravet i första stycket om kreditinstitutet kontinuerligt, och minst en gång per år, till pengar omvandlar likvida tillgångar som utgör ett tillräckligt representativt urval av dess innehav av tillgångar i likviditetsbufferten i säkerhetsmassan utan att dessa tillgångar behöver vara en del av den bufferten.”

4. I artikel 10.1 ska led f ändras på följande sätt:

a) Punkterna i och ii ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för förmånsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.

ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.”

b) Punkt iii ska utgå.

5. I artikel 11 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Led c ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna i och ii ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för förmånsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.

ii) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.”

ii) Punkt iii ska utgå.

b) I led d ska punkterna iii, iv och v ersättas med följande:

”iii) De säkerställda obligationerna har en bakomliggande säkerhetsmassa med tillgångar av en eller fler av de typer som beskrivs i artikel 129.1 b, d, f eller g i förordning (EU) nr 575/2013. När gruppen utgörs av lån mot säkerhet i fast egendom ska kraven i artikel 6.2, 6.3 a och 6.5 i direktiv (EU) 2019/2162 uppfyllas.

iv) Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller kraven i artikel 129.1 c och 129.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

v) Det kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer och emittenten uppfyller det transparenskrav som anges i artikel 14 i direktiv (EU) 2019/2162.”

6. I artikel 12.1 ska led e ändras på följande sätt:

a) Punkt i ska ersättas med följande:

”i) De är säkerställda obligationer som avses i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 eller som gavs ut före den 8 juli 2022 och uppfyller de krav som fastställts i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för emissionen, vilket gör att det kvalificerar för tillsynsbehandling som säkerställda obligationer fram tills de löper ut.”

b) Punkterna ii och iii ska utgå.

7. I artikel 28 ska punkt 3 ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Kreditinstitut ska multiplicera skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar och som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med”.

b) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Genom undantag från första stycket och om motparten i en transaktion för värdepappersfinansiering eller en kapitalmarknadsrelaterad transaktion är kreditinstitutets inhemska centralbank ska utflödessatsen vara 0 %.”

c) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Genom undantag från första stycket och i fråga om sådana transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner som i enlighet med det stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska utflödessatsen vara 25 % när motparten i transaktionen är en berättigad motpart."

8. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 b ska inledningen ersättas med följande:

"b) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, ska multipliceras med".

b) I punkt 4 ska första meningen ersättas med följande:

"Punkt 3 a ska inte gälla fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering och kapitalmarknadsrelaterade transaktioner där säkerhet har ställts i form av likvida tillgångar i enlighet med avdelning II och som avses i punkt 3 b."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 8 juli 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 februari 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande
